

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر سواد سلامت بر بهبود هموگلبین گلیکوزیله و فعالیت های خود مراقبتی در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 9، شماره 35 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فریده رضائی مقدم - دکتری، گروه روانشناسی سلامت، دانشگاه تهران.

رضا رستمی - استاد، گروه روانشناسی، دانشگاه تهران.

عباس رحیمی نژاد - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه تهران.

حجت الله فراهانی - استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر سواد سلامت بر بهبود هموگلبین گلیکوزیله و فعالیت های خود مراقبتی در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو بود. روش: روش پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی بود که به صورت پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل و آزمایش انجام شد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه بیماران مبتلا به دیابت نوع دو مراجعه کننده به کلینیک فوق تخصصی دیابت و بیماری های متابولیک شهر کاشان مراجع کرده بود. ۳۰ نفر از بیماران مبتلا به دیابت نوع دو به صورت هدفمند انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (هرکدام ۱۵ نفر) قرار گرفتند. برنامه مداخله ای گروه آزمایش در ۸ جلسه ۱۲۰ دقیقه ای انجام شد. گروه کنترل در این مدت مداخله ای دریافت نکردند. جهت جمع آوری داده ها از آزمایش هموگلبین گلیکوزیله و مقیاس کوتاه فعالیت های خود مراقبتی استفاده شد. داده ها با استفاده از میانگین، انحراف استاندارد و تحلیل کوواریانس تک متغیره (آنکوا) تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: نتایج پژوهش حاضر اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر سواد سلامت را بر بهبود هموگلبین گلیکوزیله و فعالیت های خود مراقبتی تایید کرد. بر اساس یافته های حاضر میزان تاثیر مداخله سواد سلامت بر هموگلبین گلیکوزیله ۷۱٪ و بر فعالیت های خود مراقبتی مبتلایان به دیابت نوع دو ۷۶٪ بود. نتیجه گیری: نتایج این پژوهش پیشنهاد می کند، می توان در کنار درمان های پزشکی، از گروه درمانی مبتنی بر سواد سلامت جهت بهبود شاخص های کنترل دیابت نوع دو استفاده کرد تا بدین وسیله از عوارض بیماری پیشگیری به عمل آید.

کلمات کلیدی:

دیابت نوع دو، سواد سلامت، هموگلبین گلیکوزیله، فعالیت های خود مراقبتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906115>

